

Fra Lysbotndalen.

Det er nå ikke lenge mellom hver gang jeg skriver, til Senjens Blad — ja, den skrivekløen er ikke god å dra med. Skal en skrive, må en jo forresten ha greie på hva en skriver om. Det snakkes mye om det lyset vi skal få her i bygda. Helst er det eldre folk som legger seg bort i den praten, det ser ut som om de regner med å leve evig og ha godt av dette lyset.

Men stopp du, hvor lenge du skal leve, det bestemmer «Knokkelmannen». Det har vært antydnet at det er min skyld at vi på Bukkemoen ikke har fått lys. Med mine skriverier har jeg irritert Kraftverkets folk, slik at de er blitt sinte på oss.

Ja, jeg har så visst ikke ødslet med hjærlige ord i denne forbindelse. Tvert i mot. Men kritikken må Kraftforsyningen tåle, og dermed basta.

Og hermed henstiller jeg til 67 åringer, 75 og 80 åringer ikke i å legge seg bort i tull og tøv for ingen av oss har garanti for livet de kommende dager og uker. Ordtaket sier jo «I dag meg, imorgen deg.» La oss heller gjøre andragende til rette vedkommende at de tar oss utmåling på Lysbotn gravlund og innhegner samme med kjettinger slik at ingen går og trækker der hvor vi skal sove vår søvn til basunen lyder. Og kom så ihu at vi har en sjel som aldri skal dø.

Bukkemo i mars 1959

Peder Skaaraas